

Sygn. akt II Ka 340/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Katarzyna Wierzejska

przy udziale Prokuratora Anny Szpakowskiej

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2018 r.

sprawy **M. G.**

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 13 marca 2018 r. sygn. akt II K 457/16

wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 340/18

UZASADNIENIE

M. G. został oskarżony o to, że w dniu 12 kwietnia 2015 r. w miejscowości H., powiat (...), województwo (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowali doprowadzić L. N. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem za pomocą wprowadzenia go w błąd w ten sposób, że odpowiadając na ogłoszenie zamieszczone na stronie OLX.pl, którego przedmiotem była oferta sprzedaży maszyny do lodów włoskich przesłali za pośrednictwem poczty elektronicznej skan przerobionego potwierdzenia przelewu pieniędzy w kwocie 17.000 złotych z rachunku bankowego nr (...) datowanego na dzień 11 kwietnia 2015 r. oraz kopię dowodu osobistego na dane M. H., a następnie za pośrednictwem wynajętej firmy transportowej chcieli odebrać od sprzedającego przedmiot, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na wątpliwości sprzedającego, co do rzetelności kupującego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Wyrokiem z dnia 13 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim uniewinnił M. G. od popełniania zarzucanego mu czynu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 kpk, art. 427 § 1 kpk, art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego M. G.. Prokurator - na podstawie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony M. G. nie dopuścił się zarzucanego mu czynu, co w konsekwencji doprowadziło do jego uniewinnienia, w sytuacji gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi jednoznacznie do konstatacji, iż M. G. czynu tego dopuścił się.

Stawiając powyższy zarzut na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna, a jej wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Słuszność ma prokurator, gdy twierdzi, że Sąd I instancji swoje rozstrzygnięcie oparł na obdarzeniu wiarą całości wyjaśnień oskarżonego mimo sprzeczności ich z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Nie sposób też nie zauważyć, że rozważając kwestię winy Sąd uznał za prawdziwe wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty, ale nie ocenił ich w powiązaniu z wyjaśnieniami oskarżonego przy czym przyznał jednocześnie, że nie ma wątpliwości, iż numer konta bankowego znajdujący się na sfalszowanym dokumencie należy do konta zarejestrowanego na dane osobowe M. G.. Zdaniem Sądu jest to wyłącznie poszlaka, ale nie jest to dowód wystarczający do stwierdzenia w tym zakresie winy oskarżonego. Podnieść należy, że obowiązkiem Sądu jest dokonanie całościowej i kompleksowej oceny zebranych w sprawie dowodów, a nie wybiórcze ich traktowanie. Nadto ocena ta ma być zgodna z art. 7 kpk, a motywy wyroku świadczą o tym, że Sąd I instancji tej ocenie nie sprostał. Zasady doświadczenia życiowego przeczą sugestiom oskarżonego zawartym w jego wyjaśnieniach, a dotyczącym możliwości korzystania przez inne osoby z jego komputera, a w domyśle z jego konta szczególnie, że sam oskarżony przyznał, iż nigdy nie udostępniał nikomu swojego rachunku bankowego oraz komputera (początek wyjaśnień oskarżonego k. 306v). Cała operacja przedstawiona w wyjaśnieniach oskarżonego dotycząca dostępu do komputera i jego osobistych danych m.in. w „moich dokumentach” budzi uzasadnione wątpliwości. Brat oskarżonego zdecydowanie zaprzeczył, by korzystał z komputera oskarżonego, a M. G. innych osób nie wskazał. Jeżeli byłoby to znajomi, jak określa ich oskarżony, to powinien ich wskazać, a skoro tego nie czyni, to znaczy, że – wbrew twierdzeniom Sądu I instancji – nikt w niekontrolowany sposób nie korzystał z jego komputera. Należy uznać zatem, że złożenie tego rodzaju wyjaśnień stanowi obronę oskarżonego przed odpowiedzialnością karną.

Właściwa ocena dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów, zeznań świadków, wyjaśnień samego oskarżonego w powiązaniu z informacją Grupy (...) S.A. (k. 414), z której to wynika, że w dacie czynu poczta M. H. była aktywna wyraźnie może prowadzić do innych rozstrzygnięć niż te, które dotychczas podjął Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim.

Ta konstatacja i argumenty wskazane w apelacji prokuratora spowodowały, że wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim został uchylony i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania. Przy ponownym jej rozpoznaniu Sąd Rejonowy winien przeprowadzić przewód sądowy w całości, właściwie ocenić dowody zebrane w sprawie, wydać orzeczenie i prawidłowo je uzasadnić o ile będzie to konieczne. Należy dążyć również do bezpośredniego przesłuchania M. H. nawet stosując międzynarodową pomoc prawną.

Na marginesie dodać należy, że nie jest przekonywujące stanowisko prokuratora dotyczące niemożności ujęcia podejrzanego M. H.. Wydaje się, iż podjęcie stanowczych działań w tym zakresie spowodować by mogło przyspieszenie postępowania dotyczącego tej osoby.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.